ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 231/94 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιανουαρίου 1994

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι, για την εφαρμογή του καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 (4), εναπόκειται στα κράτη μέλη να καταρτίσουν σχέδια περιφερειοποίησης με βάση αντικειμενικά κριτήρια· ότι θα πρέπει να τροποποιηθούν τα κριτήρια που εφαρμόζονται για τα εν λόγω σχέδια, έτσι ώστε να διαθέτουν τα κράτη μέλη μεγαλύτερο περιθώριο ελιγμών, ενώ παράλληλα θα τηρούνται πλήρως οι μέσες αποδόσεις του παρελθόντος·

ότι θα πρέπει, λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων τους οποίους ενέχει η εν λόγω δραστηριότητα μεγαλύτερου περιθωρίου ελιγμών, να ληφθεί ένα ειδικό μέτρο στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος επιλέγει να καθορίσει διαφορετικές περιφέρειες παραγωγής από εκείνες των βασικών εκτάσεων, με σκοπό να διασφαλιστεί η τήρηση, στην πράξη, των αποδόσεων του παρελθόντος·

ότι, εξάλλου, θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή η διαφοροποίηση των αποδόσεων για καλλιεργούμενες εκτάσεις, αρδευόμενες και μη αρδευόμενες, αποφεύγοντας παράλληλα την επέκταση του συνόλου των αρδευόμενων εκτάσεων· ότι ο σκοπός αυτός μπορεί να επιτευχθεί με την καθιέρωση μέγιστης έκτασης καθοριζόμενης ανά περιφέρεια παραγωγής, για την οποία μπορεί να καταβάλλεται αντισταθμιστική πληρωμή βάσει της αποδόσεως των αρδευόμενων εκτάσεων· ότι τα κράτη μέλη μπορούν ωσαύτως να περιορίσουν το ευεργέτημα αυτό σε μία και μόνη καλλιέργεια ελαιούχων προϊόντων· ότι τα κράτη μέλη μπορούν, αντί της μέγιστης έκτασης, να χορηγούν αντισταθμιστικές πληρωμές στα πλαίσια ενός καθεστώτος ξεχωριστών βασικών εκτάσεων για τις αρδευόμενες καλλιέργειες·

ότι, χάριν αποτελεσματικότητας, η παύση καλλιέργειας γαιών πρέπει να βασίζεται στην εναλλαγή· ότι, για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να οριστεί συγκεκριμένα η έννοια της εναλλαγής· ότι προκειμένου, ωστόσο, να εξασφαλιστεί καλύτερη προσαρμογή του καθεστώτος παύσης της καλλιέργειας γαιών προς τις γεωπονικές απαιτήσεις, ενδείκνυται να προβλεφθούν και άλλες μορφές παύσης της καλλιέργειας, όπως η μόνιμη παύση καλλιέργειας, ο συνδυασμός εναλλασσόμενης με μόνιμη παύση (μεικτή παύση καλλιέργειας), καθώς και εναλλασσόμενη παύση βασιζόμενη σε διαφορετική περιοδικότητα από εκείνην που προβλέπεται από την εναλλασσόμενη παύση με ποσοστό 15 %· ότι, για να εξασφαλιστεί η ίδια αποτελεσματικότητα, στην περίπτωση εφαρμογής διαφορετικής παύσης καλλιέργειας από την εναλλασσόμενη παύση με ποσοστό 15 %, θα πρέπει να προβλεφθεί για τις άλλες αυτές μορφές παύσης καλλιέργειας, ποσοστό άνω του 15 %·

ότι θα πρέπει να αυξηθεί η αντιστάθμιση που χορηγείται για την παύση της καλλιέργειας γαιών·

ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι παραγωγοί θα μπορούσαν να ενδιαφέρονται να παύσουν την καλλιέργεια σε μεγαλύτερο τμήμα της εκμετάλλευσής τους από εκείνο που υπόκειται στην υποχρέωση της παύσης καλλιέργειας· ότι η δυνατότητα αυτή μπορεί να γίνει αποδεκτή· ότι θα πρέπει, εν προκειμένω, να θεσπιστούν ειδικές διατάξεις, ώστε να μπορεί να συνυπολογιστεί η παύση καλλιεργειών στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1991 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (5)· ότι θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να μην κάνουν χρήση αυτής της δραστηριότητας, εάν αυτό επιβάλλεται από ειδικές απαιτήσεις της γεωργίας τους·

ότι θα μπορούσαν να προκύψουν καταστάσεις κατά τις οποίες η μεταβίβαση υποχρεώσεων για την παύση καλλιέργειας θα επέτρεπε την εφαρμογή μιας ορθολογικότερης πολιτικής για τη χρησιμοποίηση γαιών και μιας ικανοποιητικότερης προσέγγισης των περιβαλλοντικών στόχων· ότι, λαμβανομένου υπόψη του ουσιαστικού κινδύνου να μειωθεί η αποτελεσματικότητα της παύσης της καλλιέργειας γαιών, οι εν λόγω μεταβιβάσεις θα έπρεπε να πραγματοποιούνται με μεγάλη προσοχή, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν θα θίγει η αποτελεσματικότητα των καθεστώτων παύσης της καλλιέργειας·

ότι, για να επιτευχθεί ωστόσο η ευελιξία, ενδείκνυται να διευκολυνθούν οι μεταβιβάσεις, ενώ παράλληλα να περιορίζονται στις πλησιέστερες εκτάσεις, ή στο εσωτερικό ορισμένων περιφερειών, ιδίως για περιβαλλοντικούς λόγους· ότι, εντούτοις, για να αντισταθμιστούν οι ενδεχόμενες διαφορές παραγωγικότητας μεταξύ των ενδιαφερόμενων κατόχων γεωργικών εκμεταλλεύσεων, ενδείκνυται να προβλεφθεί η εφαρμογή ενός υψηλότερου ποσοστού παύσης της καλλιέργειας γαιών· ότι θα πρέπει, εξάλλου, να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να μην επιτρέπουν τις μεταβιβάσεις στο έδαφός τους·

ότι το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 καθορίζει τις επιλέξιμες γαίες για την καταβολή αντισταθμιστικών πληρωμών· ότι, για να ληφθούν υπόψη ορισμένες ειδικές καταστάσεις που δύνανται να οδηγήσουν σε ιδιαίτερα

(1) ΕΕ αριθ. C 265 της 30. 9. 1993, σ. 4.
(2) ΕΕ αριθ. C 315 της 22. 11. 1993.
(3) ΕΕ αριθ. C 352 της 30. 12. 1993, σ. 41.
(4) ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 12. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1552/93 (ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 19).

(5) ΕΕ αριθ. L 218 της 6. 8. 1991, σ. 1.

σοβαρές συνέπειες, είναι απαραίτητο να επιτραπούν ορισμένες παρεκκλίσεις από το εν λόγω άρθρο, οι οποίες θα έπρεπε να εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη λόγω της ιδιαίτερης κατάστασής τους· ότι, ωστόσο, η εφαρμογή των παρεκκλίσεων μπορεί να οδηγήσει σε εξασθένιση της αποτελεσματικότητας του καθεστώτος που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92· ότι, για να μειωθεί αυτός ο κίνδυνος, θα πρέπει να προβλεφθούν τα κατάλληλα μέτρα που θα επιτρέπουν, κατά περίπτωση, να διατηρείται αμετάβλητη η συνολική έκταση των επιλέξιμων γαιών, ή να αποφεύγεται η μεγάλη αύξησή της·

ότι η ποιότητα των προϊόντων των αροτραίων καλλιεργειών, και ιδίως του σκληρού σίτου και του ηλιάνθου, θα μπορούσε να βελτιωθεί με τη χρήση πιστοποιημένων σπόρων· ότι η εξάρτηση της χορήγησης των αντισταθμιστικών πληρωμών από τη χρησιμοποίηση τέτοιων σπόρων αποτελεί μέσο για την επίτευξη του στόχου αυτού·

ότι, για να διευκολυνθούν οι βιομηχανικές διέξοδοι ορισμένων γεωργικών παραγωγών, ενδείκνυται να προβλεφθεί, ενδεχομένως χωρίς αντιστάθμιση, η δυνατότητα ορισμένων καλλιεργειών στις γαίες όπου εφαρμόζεται η παύση της καλλιέργειας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2 παράγραφος 6, προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:

   «Οι εκτάσεις που υπάγονται σε έκτακτη παύση καλλιέργειας σύμφωνα με τη δεύτερη περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, δεν υπολογίζονται για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.»

2. Στο άρθρο 3, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

   «1. Για να καθοριστούν, οι μέσες αποδόσεις που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της αντισταθμιστικής πληρωμής, κάθε κράτος μέλος καταρτίζει ένα σχέδιο περιφερειοποίησης το οποίο περιλαμβάνει τα ενδεδειγμένα κριτήρια και τους στόχους για τον ορισμό των διαφόρων περιφερειών παραγωγής, με απώτερο σκοπό να διαμορφωθούν, κατά το μέτρο του δυνατού, ξεχωριστές ομοιογενείς ζώνες.

   Σ' αυτό το πλαίσιο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη στην κατάρτιση των σχεδίων περιφερειοποίησής τους, ειδικές καταστάσεις. Δύνανται, ιδίως, να διαφοροποιούν τις μέσες αποδόσεις, έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη ενδεχόμενες διαρθρωτικές διαφορές μεταξύ περιφερειών παραγωγής.

   Εξάλλου, τα κράτη μέλη δύνανται, στα σχέδια περιφερειοποίησής τους, να εφαρμόζουν διαφορετικό ποσοστό απόδοσης για τον αραβόσιτο σε σχέση με τα λοιπά δημητριακά.

   — Στις περιπτώσεις που η απόδοση του αραβοσίτου υπερβαίνει αυτή των λοιπών δημητριακών, πρέπει να καθορίζεται χωριστά για τον αραβόσιτο, μια περιφερειακή ή ατομική βασική έκταση, όπως ανφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφοι 2 και 3, η οποία να καλύπτει, στην περίπτωση της περιφερειακής βασικής έκτασης, μία ή περισσότερες περιφέρειες παραγωγής αραβοσίτου, κατ' επιλογή του κράτους μέλους.

     Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίζουν, στις εν λόγω περιφέρειες, χωριστά για τις αροτραίες καλλιέργειες, εκτός καλλιεργειών αραβοσίτου, είτε περιφερειακές είτε ατομικές βασικές εκτάσεις. Στην περίπτωση αυτή, εάν η βασική έκταση που καλλιεργείται με αραβόσιτο δεν καλυφθεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, τα υπόλοιπα εκτάρια αναδιατίθενται για την ίδια περίοδο στις αντίστοιχες βασικές εκτάσεις για τις αροτραίες καλλιέργειες εκτός καλλιεργειών αραβοσίτου.

   — Σε περίπτωση κατά την οποία η απόδοση αραβοσίτου είναι κατώτερη ή ίση με την απόδοση των λοιπών δημητριακών, μπορεί ωσαύτως να οριστεί χωριστά βασική έκταση για τον αραβόσιτο, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Στην περίπτωση αυτή, και εφόσον το κράτος μέλος επιλέξει να καθορίσει βασική έκταση για άλλες αροτραίες καλλιέργειες εκτός από τον αραβόσιτο:

     — εάν βασική έκταση που καλλιεργείται με αραβόσιτο δεν καλυφθεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου στις αντίστοιχες βασικές εκτάσεις των άλλων καλλιεργειών,

     — εάν η βασική έκταση που καλλιεργείται με άλλες αροτραίες καλλιέργειες εκτός από τον αραβόσιτο δεν καλυφθεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, τα υπόλοιπα εκτάρια μπορούν να αναδιατίθενται για την ίδια αυτή περίοδο στη σχετική έκταση που καλλιεργείται με αραβόσιτο.

   Σε περίπτωση υπέρβασης των εν λόγω βασικών εκτάσεων, εφαρμόζεται το άρθρο 2 παράγραφος 6.

   Εξάλλου, τα κράτη μέλη δύνανται, στα σχέδια περιφερειοποίησής τους, να προβλέπουν διαφορετικές αποδόσεις για αρδευόμενες καλλιεργούμενες εκτάσεις και για μη αρδευόμενες. Οι αντισταθμιστικές πληρωμές βάσει της απόδοσης των αρδευόμενων εκτάσεων χορηγούνται εντός ενός ανώτατου ορίου οριζόμενου ανά περιφέρεια παραγωγής, όπως καθορίζεται στο σχέδιο περιφερειοποίησης. Αυτό το ανώτατο όριο ισούται με τη μέση έκταση των αρδευόμενων εκτάσεων κατά τη διάρκεια των ετών 1989 έως 1991 προκειμένου για τη συγκομιδή αροτραίων καλλιεργειών. Στο ανώτατο αυτό όριο μπορούν να προστίθενται οι νεωστί αρδευόμενες εκτάσεις που προορίζονται για τις ίδιες καλλιέργειες και για τις οποίες έχει διαπιστωθεί ότι οι επενδύσεις έχουν αρχίσει πριν από την 1η Αυγούστου 1992.

   Εάν οι αιτήσεις ενίσχυσης αρδευόμενου ποσοστού υπερβαίνουν το ανώτατο όριο, εφαρμόζεται μείωση των αντισταθμιστικών πληρωμών 1,5 φορά μεγαλύτερη από το ποσοστό υπέρβασης που διαπιστώθηκε κατά την εν λόγω περίοδο. Εντούτοις, εάν η υπέρβαση είναι ίση ή μεγαλύτερη του 10 %, για τις αρδευόμενες καλλιέργειες χρησιμοποιείται η απόδοση η χρησιμοποιούμενη στην ίδια περιφέρεια για τις μη αρδευόμενες καλλιέργειες.

   Αντί του καθεστώτος του ανώτατου ορίου που αναφέρεται στο παρόν άρθρο, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν αντισταθμιστικές πληρωμές βάση των αρδευόμενων εκτάσεων στα πλαίσια ενός καθεστώτος ξεχωριστών βασικών εκτάσεων που καθορίζονται για τις αρδευόμενες καλλιεργούμενες εκτάσεις.

Στην περίπτωση αυτή, η βασική αρδευόμενη έκταση καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται για τον καθορισμό του προαναφερθέντος ανώτατου ορίου, χωρίς όμως τούτο να οδηγεί σε αύξηση της συνολικής βασικής έκτασης του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

Σε περίπτωση υπέρβασης των εκτάσεων αυτών, εφαρμόζεται το άρθρο 2 παράγραφος 6.

Το σχέδιο περιφερειοποίησης πρέπει, σε όλες τις περιπτώσεις, να διασφαλίζει την τήρηση της μέσης απόδοσης του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, η οποία έχει καθοριστεί για την περίοδο και σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 2.»

3. Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εφόσον ένα κράτος μέλος αποφασίσει να επιφυλάξει ξεχωριστή μεταχείριση:

— στον αραβόσιτο σε σχέση με τα λοιπά δημητριακά, η μέση απόδοση των δημητριακών, η οποία δεν θα πρέπει να τροποποιηθεί, πρέπει να χωρίζεται μεταξύ του αραβοσίτου και των δημητριακών χωρίς αραβόσιτο,

— στις αρδευόμενες καλλιεργούμενες εκτάσεις σε σχέση με τις μη αρδευόμενες, η αντίστοιχη μέση απόδοση, η οποία δεν πρέπει να τροποποιηθεί, πρέπει να χωρίζεται μεταξύ των δύο κατηγοριών εκτάσεων.

Τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να περιορίσουν εντός μιας περιφέρειας το ευεργέτημα των αντισταθμιστικών πληρωμών για τις αρδευόμενες εκτάσεις σε μία και μόνο καλλιέργεια ελαιούχων προϊόντων. Στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να καθορίζεται στην περιφέρεια αυτή συγκεκριμένο ανώτατο όριο για την εν λόγω καλλιέργεια, εφαρμόζονται δε οι κανόνες που προβλέπονται για τα ανώτατα όρια.»

4. Στο άρθρο 3 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«6. Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, επιλέξει τον καθορισμό των περιφερειών παραγωγής των οποίων η οριοθέτηση δεν αντιστοιχεί σε εκείνη των περιφερειακών βασικών εκτάσεων, διαβιβάζει στην Επιτροπή κατάλογο με όλες τις αιτήσεις ενίσχυσης, καθώς και τις αντίστοιχες αποδόσεις. Εάν από τα στοιχεία αυτά προκύψει ότι, όσον αφορά ένα κράτος μέλος, η μέση απόδοση που προκύπτει από το σχέδιο περιφερειοποίησης που εφαρμόστηκε για το 1993, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2, έχει ξεπεραστεί, όλες οι αντισταθμιστικές πληρωμές οι καταβλητέες στο εν λόγω κράτος μέλος για την επόμενη περίοδο μειώνονται αναλόγως της διαπιστωθείσας υπέρβασης. Ωστόσο, η εν λόγω διάταξη δεν εφαρμόζεται όταν η ποσότητα για την οποία υπεβλήθησαν αιτήσεις ενίσχυσης, εκφραζόμενη σε τόνους δημητριακών, δεν υπερβαίνει την ποσότητα που προκύπτει από το γινόμενο του συνόλου των βασικών εκτάσεων του κράτους μέλους επί την προαναφερόμενη μέση απόδοση.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν διαπίστωση της ενδεχόμενης υπέρβασης της μέσης απόδοσης στο επίπεδο εκάστης βασικής έκτασης. Στην προκειμένη περίπτωση, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου πρέπει να εφαρμοστούν στις αντισταθμιστικές πληρωμές που καταβάλλονται σε κάθε σχετική βασική έκταση.»

5. Στο άρθρο 7 παράγραφος 1, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η υποχρέωση για παύση της καλλιέργειας γαιών που βασίζεται στην εναλλαγή αφορά ποσοστό 15 % από την περίοδο 1993/94 και εξής. Η έννοια της εναλλαγής κατά τον παρόντα κανονισμό ορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92.

Κάθε άλλη μορφή παύσης καλλιέργειας γαιών εκτός της ανωτέρω πραγματοποιείται με το ποσοστό παύσης της καλλιέργειας βάσει εναλλαγής, προσαυξημένο κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες. Επιτρέπεται, ωστόσο, ποσοστό πρασαυξημένο κατά 3 μόνον ποσοστιαίες μονάδες στις περιπτώσεις που αφορά ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1541/93.»

6. Στο άρθρο 7, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Η αντιστάθμιση για την υποχρέωση παύσης της καλλιέργειας γαιών καθορίζεται σε ποσό ίσο με 57 Ecu, πολλαπλασιαζόμενο επί τη μέση απόδοση σε δημητριακά, η οποία έχει υπολογιστεί στο σχέδιο περιφερειοποίησης. Η αντιστάθμιση αυτή θα καταβάλλεται για τον αριθμό εκταρίων που απαιτούνται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης που καθορίζεται στην παράγραφο 1. Στην περίπτωση της Πορτογαλίας, στην αντιστάθμιση λαμβάνεται υπόψη το σύστημα ενίσχυσης που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90.»

7. Στο άρθρο 7, η παράγραφος 6 καταργείται και προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«6. Οι παραγωγοί δύνανται να εισπράττουν την αντιστάθμιση που προβλέπεται στην παράγραφο 5 για την παύση της καλλιέργειας γαιών που υπερβαίνει την υποχρέωσή τους με σκοπό την καλύτερη συμβολή στον έλεγχο της παραγωγής. Στην περίπτωση αυτή, η έκταση που τίθεται σε αγρανάπαυση δεν μπορεί να υπερβεί την έκταση που διατίθεται σε άλλες αροτραίες καλλιέργειες για την οποία έχει ζητηθεί αντισταθμιστική πληρωμή. Για το σκοπό αυτό, η έκτακτη παύση καλλιέργειας που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 6, θεωρείται ως έκταση που διατίθεται σε αροτραία καλλιέργεια για την οποία έχει ζητηθεί αντισταθμιστική πληρωμή. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν κατώτατο όριο παύσης της καλλιέργειας γαιών, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές απαιτήσεις της γεωργίας τους, όπως η προστασία του περιβάλλοντος ή οι κίνδυνοι υπερβολικής μειώσεως των γεωργικών δραστηριοτήτων σε ορισμένες περιφέρειες.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, οι παραγωγοί οι οποίοι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, έπαυσαν την καλλιέγεια γαιών σε έκταση μεγαλύτερη από τις γαίες τις οποίες προτίθενται να καλλιεργήσουν με επιλέξιμες αροτραίες καλλιέργειες και οι οποίοι δεν έχουν ξαναρχίσει να καλλιεργούν τις εν λόγω γαίες, μπορούν, στο τέλος της περιόδου δέσμευσης που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 του προαναφερόμενου κανονισμού, να συνεχίσουν την παύση της καλλιέργειας των γαιών τις οποίες είχαν ήδη παύσει να καλλιεργούν βάσει του μέτρου αυτού, επί μία περίοδο

60 μηνών. Σε αντάλλαγμα, η πληρωμή για την παύση της καλλιέργειας γαιών καθορίζεται σε 40 Ecu/τόνο για το τμήμα που υπερβαίνει εκείνο που διατίθεται στις αροτραίες καλλιέργειες για το οποίο έχει ζητηθεί αντισταθμιστική πληρωμή. Για το σκοπό αυτό, η έκτακτη παύση καλλιέργειας που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 6, θεωρείται ως έκταση που διατίθεται σε αροτραία καλλιέργεια για την οποία έχει ζητηθεί αντισταθμιστική πληρωμή. Αυτή η δυνατότητα επιλογής παρέχεται επίσης στους παραγωγούς των οποίων η υποχρέωση για παύση της καλλιέργειας έληξε το Σεπτέμβριο του 1993 και οι οποίοι, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας όσον αφορά τους μελλοντικούς κανόνες, άρχισαν ξανά να καλλιεργούν τις γαίες αυτές για την εσοδεία του 1994. Πάντως, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν τη δυνατότητα αυτή για τους ίδιους λόγους με εκείνους που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

7. Στο ίδιο κράτος μέλος, ένας παραγωγός δύναται να μεταβιβάζει μια υποχρέωση παύσης της καλλιέργειας σε έναν άλλον παραγωγό:

— εφόσον οι εθνικές ρυθμίσεις σχετικά με το περιβάλλον έχουν ως αποτέλεσμα να υποχρεώνεται ένας παραγωγός ο οποίος παύει να καλλιεργεί ορισμένες από τις αροτραίες εκτάσεις του να μειώνει το ζωικό του κεφάλαιο. Το κράτος μέλος δύναται να απαιτήσει τη διατήρηση των εν λόγω μεταβιβάσεων εντός της ίδιας περιφέρειας κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2,

— στο πλαίσιο ενός σχεδίου που έχει υποβάλει εκ των προτέρων το κράτος μέλος στην Επιτροπή, η οποία μεριμνά ώστε το εν λόγω σχέδιο να μην θίγει την αποτελεσματικότητα του καθεστώτος παύσης της καλλιέργειας γαιών. Η μεταβίβαση που προβλέπεται για το εν λόγω σχέδιο πρέπει, είτε να περιορίζεται σε μέγιστη ακτίνα 20 χιλιομέτρων, είτε να πραγματοποιείται στο εσωτερικό μιας συγκεκριμένης περιφέρειας όπου επιτυγχάνονται περιβαλλοντικοί ιδίως στόχοι. Το ποσοστό για την παύση της καλλιέργειας γαιών το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο, αυξάνεται κατά 5 εκατοστιαίες μονάδες. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1541/93, η αύξηση αυτή περιορίζεται σε 3 εκατοστιαίες μονάδες.

Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόσει το καθεστώς που προβλέπεται στην παρούσα περίπτωση.

Εάν η μεταβίβαση πραγματοποιείται προς άλλη περιφέρεια απόδοσης, η έκταση στην οποία εφαρμόζεται η παύση της καλλιέργειας πρέπει να προσαρμόζεται αναλόγως.

Το δικαίωμα για αντισταθμιστική πληρωμή του παραγωγού που μεταβιβάζει την υποχρέωσή του για παύση της καλλιέργειας γαιών θα εξαρτάται από την πλήρη εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσης από τον παραγωγό στον οποίο έχει μεταβιβαστεί το δικαίωμα.

Οι υποχρεώσεις που μεταβιβάζονται θα υπόκεινται στους κανόνες που εφαρμόζονται στη γεωργική εκμετάλλευση στην οποία όντως πραγματοποιείται η παύση της καλλιέργειας γαιών.»

8. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Οι αιτήσεις για την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής και οι δηλώσεις παύσης καλλιέργειας γαιών δεν δύνανται να υποβάλλονται για εκτάσεις που εχρησιμοποιούντο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1991 για μόνιμη βοσκή, για μόνιμες καλλιέργειες, για δάση ή για μη γεωργικούς σκοπούς.

Τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν, υπό ορισμένους όρους που πρόκειται να καθοριστούν, από το πρώτο εδάφιο, έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη ορισμένες ειδικές καταστάσεις, ιδίως όσον αφορά τις εκτάσεις που χρησιμοποιούνται σε πρόγραμμα αναδιάρθρωσης ή τις εκτάσεις στις οποίες υπάρχουν πολυετείς αροτραίες καλλιέργειες οι οποίες εναλλάσσονται συνήθως με τις καλλιέργειες που αναφέρονται στο παράρτημα I. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα δέοντα μέτρα, έτσι ώστε η εφαρμογή των εν λόγω παρεκκλίσεων να μην οδηγήσει σε σημαντική αύξηση, της συνολικής γεωργικής έκτασης που είναι επιλέξιμη. Τα μέτρα αυτά δύνανται να προβλέπουν, ιδίως, τη δυνατότητα να θεωρούνται μη επιλέξιμες, εκτάσεις που στο παρελθόν ήταν επιλέξιμες, στη θέση άλλων εκτάσεων οι οποίες έχουν καταστεί επιλέξιμες.

Τα κράτη μέλη δύνανται, επίσης, να παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο, προκειμένου να λάβουν υπόψη ορισμένες ειδικές καταστάσεις που συνδέονται με κάποια μορφή δημόσιας παρέμβασης, εφόσον η παρέμβαση αυτή προτρέπει τον καλλιεργητή να καλλιεργήσει γαίες που εθεωρούντο προηγουμένως ως μη επιλέξιμες, ώστε να συνεχίσει την κανονική δραστηριότητα και εφόσον η εν λόγω παρέμβαση προβλέπει ότι γαίες οι οποίες ήταν αρχικά επιλέξιμες δεν είναι πλέον επιλέξιμες, ώστε η συνολική επιφάνεια των επιλέξιμων γαιών να μην αυξάνεται σημαντικά.

Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν, για ορισμένες περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από τα δύο προηγούμενα εδάφια, να παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο, εφόσον προσκομίσουν σε σχέδιο που υποβάλλεται στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων η συνολική επιφάνεια των επιλέξιμων γαιών παραμένει αμετάβλητη.»

9. Στο άρθρο 12, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— εκείνοι που αφορούν τον καθορισμό και τη διαχείριση βασικών εκτάσεων και ανώτατων ορίων για τις αρδευόμενες καλλιέργειες, καθώς και εκείνοι που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 4,»

10. Στο άρθρο 12, η τρίτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— εκείνοι που αφορούν τον καθορισμό του ποσού και την καταβολή της αντισταθμιστικής ενίσχυσης· με την επιφύλαξη του άρθρου 11 παράγραφος 1, οι κανόνες αυτοί προβλέπουν ότι τα κράτη μέλη δύνανται να εξαρτούν τη χορήγηση των ειδικών ενισχύσεων για τις αροτραίες καλλιέργειες από τη χρήση πιστοποιημένων σπόρων,»

11. Στο άρθρο 12, η πέμπτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— εκείνοι που καθορίζουν τις απαιτήσεις επιλεξιμότητας για την καταβολή συμπληρώματος για το σκληρό σίτο· οι κανόνες αυτοί προβλέπουν ότι τα κράτη μέλη δύνανται να εξαρτούν τη χορήγηση του συμπληρώματος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, από τη χρήση πιστοποιημένων σπόρων,»

12. Στο άρθρο 12, η όγδοη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— εκείνοι που αφορούν την παύση καλλιέργειας γαιών· οι εν λόγω κανόνες ορίζουν, ιδίως, τις άλλες μορφές παύσης καλλιέργειας γαιών εκτός από την εναλλαγή, την ελάχιστη περίοδο παύσης καλλιέργειας γαιών κατ' έτος και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για το περιβάλλον και για τον καθορισμό των περιφερειών στις οποίες, για ορισμένους κλιματολογικούς λόγους, τα εν λόγω μέτρα δύνανται να αντικατασταθούν από άλλα καταλληλότερα· επιπλέον, οι κανόνες αυτοί ορίζουν τις προϋποθέσεις:

— για τη μεταβίβαση της παύσης καλλιέργειας,

— για την εκτέλεση της παύσης καλλιέργειας γαιών σε μια εκμετάλλευση που βρίσκεται σε περισσότερες περιφέρειες παραγωγής, καθώς και για τις ενδεχόμενες εξαιρέσεις που μπορούν να αποδεχθούν αναγκαίες, προκειμένου, στις περιφέρειες παραγωγής τις λεγόμενες «secano» και «regadio», να δοθεί η δυνατότητα στους παραγωγούς να εκπληρώσουν την υποχρέωση παύσης καλλιέργειας γαιών που αφορά μια περιφέρεια λεγόμενη «regadio», πλήρως ή μερικώς, σε μια περιφέρεια λεγόμενη «secano»,

λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές απόδοσης,»

13. Στο άρθρο 12, η ένατη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— εκείνοι που αφορούν τους όρους εφαρμογής:

— του άρθρου 7 παράγραφος 4· οι όροι αυτοί δύνανται να προβλέπουν την καλλιέργεια προϊόντων χωρίς αντιστάθμιση,

— του άρθρου 9· οι όροι αυτοί καθορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δύνανται να είναι αποδεκτές οι παρεκκλίσεις από το εν λόγω άρθρο, καθώς και την υποχρέωση των κρατών μελών να υποβάλλουν προς έγκριση στην Επιτροπή τα σχεδιαζόμενα μέτρα. Οι παρεκκλίσεις αυτές μπορούν να αφορούν, για τα νέα γερμανικά Länder, ορισμένες αναδιαρθρώσεις που καλύπτουν 2 500 καλλιεργούμενα εκτάρια αροτριαίων καλλιεργειών για τη συγκομιδή 1993/94.»

Άρθρο 2

Εφόσον απαιτούνται ειδικά μέτρα για τη διευκόλυνση της μετάβασης από το ισχύον καθεστώς στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, τα μέτρα αυτά εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται από την περίοδο εμπορίας 1994/95. Όσον αφορά τις διατάξεις τις σχετικές με την παύση της καλλιέργειας γαιών, εφαρμόζεται ήδη όσον αφορά την παύση της καλλιέργειας γαιών για την περίοδο αυτή.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Ιανουαρίου 1994.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Γ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ